

Já z hospody se potácím
sám svoje drobný utrácím
moje stará to těžký se mnou má
když du domů s hrůzou usíná.

Mám samý divný nápady
jenom ty mi lezou do hlavy
zdálo se mi, že jsem v lochu byl
teď už nevím, jak bych jenom žil.

Já vždycky říkal dost
mám zlej pocit víc než moc
já vždycky říkal dost
zkaženej život no nic moc.

Dál už nemám šanci přežít
dost už bylo všech těch věcí
Zrovna včera, napřed ženská
potom sklo no a potom pecka

Každej den všechno stejný
snad si pro mě přijdou černý
Chtěl bych zmizet není kam
už sou tady zbyl sem sám.

Já vždycky říkal dost
mám zlej pocit víc než moc
já vždycky říkal dost
zkaženej život no nic moc.